

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 7

София, 22 април 1993 г.

(обн., ДВ, бр. 39 от 7 май 1993 г.)

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Теодор Чипев

Цанко Хаджистойчев

Милена Жабинска

Станислав Димитров

Любен Корнезов

Нено Неновски

Пенчо Пенев

Николай Павлов

Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Стойка Белова разгледа в закрито заседание на 15 април 1993 г. разгледа конституционно дело № 8 от 1993 г., докладваното от съдията Николай Павлов.

Производството е образувано по искане на 53 народни представители от 36-о Народно събрание Конституционният съд да се произнесе по съответствието с Конституцията на Договора между Република България и Република Турция за трансфер на осъдени лица от 22 юни 1992 г. Искането е основано на чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията. В него се твърди, че целият договор противоречи на чл. 25, ал. 4 и 5 и чл. 26 от Конституцията.

С определение от 2 април 1993 г. Конституционният съд е допуснал искането и конституирал като заинтересувани страни по делото президента на републиката, Министерския съвет, Министерството на външните работи, Министерството на правосъдието и главния прокурор с указания да

представят писмени становища и доказателства. На подателите на искането е дадено и указание да мотивират твърденията си, като аргументират в какво се изразява противоречието между договора и чл. 25, ал. 4 и 5 и чл. 26 от Конституцията.

В определения от съда срок са представени становища от Министерския съвет, Министерството на външните работи, Министерството на правосъдието и главния прокурор. В същите се защитава тезата, че посоченият договор съответства на разпоредбите на Конституцията. В дадения от съда срок от подателите на искането не е постъпило становище съобразно дадените указания.

По твърдението за противоречие на договора с чл. 25, ал. 4 и 5 и чл. 26 от Конституцията Конституционният съд прие за установено следното.

Целите на договора са несъмнено хуманитарни. С договора се цели максимална охрана на интересите на самото осъдено лице. Той е в интерес и на българските граждани, осъдени в Република Турция, защото като неотменимо условие за предаване се създава правна възможност те да изтърпяват наложеното наказание лишаване от свобода в своята страна. Касае се до подход в междудържавните отношения, при които интересите на личността доминират, щом с това не се нарушава суверенитетът на договарящите страни. Условие да се осъществи трансферът е деянието да е възведено в престъпление в двете страни по договора. В същото време на гражданите от двете страни се гарантира, че няма да изтърпяват по-тежко наказание от това, предвидено в националното им законодачество. Съгласно разпоредбата на чл. 7, буква "г" от договора изрично е предвидена възможността трансферът да бъде отказан, щом осъденото лице е гражданин на осъждащата държава. От друга страна, трансферът може да се извърши единствено при недвусмислено изразено съгласие от осъденото лице, така че неговите интереси са максимално защитени.

В разпоредбата на чл. 25, ал. 4 от Конституцията са намерили израз две основни идеи. Първата е защитата на националния суверинитет, а

втората - защитата на правата на човека - гражданин на една суверенна държава. Тези две идеи не би трябвало да се противопоставят една на друга, а, напротив, в максимално възможна степен да бъдат съвместявани при прилагането на чл. 25, ал. 4 от Конституцията. Точно таква съвместяване е постигнато в договора с разпоредбата на чл. 7, буква "г", предвиждаща, че българските компетентни органи могат (без да са задължени) да предават на друга държава лица, които имат двойно гражданство, ако с това не се застрашават националните интереси на страната и при условие, че самото лице желае такова предаване.

Друго тълкуване на конституционния текст (чл. 25, ал. 4) би влязло в противоречие с идеите, вложени в него.

По изложените съображения Конституционният съд намира недоказани твърденията - предмет на искането, поради което и на основание чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията

РЕШИ:

Договорът между Република България и Република Турция за трансфер на осъдени лица, подписан на 22 юни 1992 година съответства на Конституцията.

Председател: Асен Манов